

SKOGSRÅET

Också kallad skogsnuvan, skogsfrun eller skogsrådslan. Ett förföriskt kvinnoväsen som finns i alla södra Sveriges skogar. Ju längre norrut man kommer desto mer sällsynt blir hon. Vissa sägner talar bara om ett skogsrå, medan andra historier menar att det finns flera. Framtill är hon bländande vacker och går ofta lättklädd eller naken, men hennes rygg är urgröpt och liknar en ruttan trädstam. Dessutom har hon rävsvans. I Blekinge har hon kosvans och högerfoten är en hästhov.

Hon är karltokig och flörtar ständigt med skogarbetare som jägare, kolmilare och skogsuggare. Det kan vara både besvärligt och nyttigt att ha en kärleksaffär med skogsrådet. Så fort hon kallar måste mannen rusa ut i skogen vad han än håller på med, om det så är under hans eget bröllop. Men hon hjälper kolarna vakta deras mila och blåser ner i jägarnas gevärspipor så att bössan aldrig missar.

För det mesta är skogsrådet till besvär. Hon förtrollar ensamma vandrare så de går vilse långt in i skogen. Detta kan man sätta stopp för genom att vända ett klädesplagg bak och fram, eller ut och in. Enligt sägnerna ska skogsrådet ha en make kallad Ante, men han visar sig aldrig. Julen är en hård tid för skogsrådet för då dyker den gamle asaguden Oden upp och jagar henne hänsynslöst längst skogsvägarna.

